Redacțiunea, Administrațiunea, și Tipografia
Brașov, piața mare Nr. 30.
Scrisorĭ nefrancate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrimet.
INSERATE se primesc la Administrațiune în Brașov și la următórele Birourĭ de anuncĭurĭ: în Viena: *M. Dukes, Heinrich Schalek, Rudolf Mosse, A. Oppeliks* Nachfolger; *Anton Oppelik, J. Dannecer*, în Budapesta: *A. V. Goldberger, Eckstein Bernat*; în Bucuresci: *Agence Havas*, Succursale de Roumanie; în Hamburg: *Karolyi & Liebmann*.
Prețul inserțiunilor: o seria garmond pe o colónă 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicărĭ maĭ dese după tarifă și învoială.
Reclame pe pagina a 3-a o seria 10 cr. seu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LIX.

„Gazeta" iese în fiă-care di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 francĭ, pe șése lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele poștale din întru și din afară și la dd. colectorĭ.
Abonamentul pentru Brașov
administrațiunea, piața mare, Târgul Inului Nr. 30 etagiu I.: pe un an 10 fl., pe șése lunĭ 5 fl., pe trei lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusul în casă: Pe un an 12 fl., pe 6 lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl. Un esemplar 5 cr. v. a. séu 15 banĭ. Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 271. Brașov, Lunĭ-Marțĭ 10 (22) Decemvre 1896.

Junimea maghiară și a nóstră.

Din sînul tinerimei maghiare s'a lansat un apel către tinerimea nóstră, în care acésta este cu vorbe dulcĭ îndemnată, sĕ părăsescă reserva observată păn' acum față de societatea tinerilor universitarĭ maghiarĭ și sĕ între și ea în cercurile lor. Apelul este redigeat de presidiul societății întitulate „Alianța regnicolară a studenților ungarĭ" și este adresat „tinerimeĭ universitare nemaghiare din patriă".

Apelul acesta, pe care 'l publicăm mai la vale în întregul sĕu, are aerul a semnala óre-care schimbare, séu cel puțin o tendență de schimbare în spiritul, care scim că predomină corpul studențimei maghiare.

Tînĕrul maghiar este atât în urma educațiunei sale, cât și în urma aspirațiunilor sale de fire esclusivist. Acest esclusivism, caracteristic pentru întréga societate maghiară, s'a manifestat în tóte actele tinerimei maghiare. Numai acel tînĕr nemaghiar putea intra în cercurile maghiare, care abdicea de tóte ale sale și se conforma pe deplin ideilor și sentimentelor cercului în care intra.

Studentul maghiar cunósce în țéra acésta numai Maghiarĭ, numai „aer și pâne maghiară" și tot ce nu este maghiar séu nu esistă, séu este trădător.

Intre astfel de împrejurărĭ firesce, că tînĕrul român, sêrb, german și slovac, consciu de individualitatea sa națională, consciu de dreptul sĕu de esistență și însuflețit de aspirațiunile sale nobile, nu are loc în cercurile tinerimei maghiare, findcă, și décă ar voi sĕ între în cercul acesta, esclusivismul maghiar îl respinge fără dór și póte.

In astfel de împrejurărĭ noi, carĭ ținem la tinerimea nóstră ca la lumina ochilor, n'am putut avé nicĭ o temere și nedumerire în privința contactului ei social cu tinerimea maghiară.

Sĕ se fi schimbat óre acuma de-odată spiritul acela esclusivist și netolerant în sînul tinerimii maghiare?

Congresul studenților maghiarĭ, întrunit astă-vară la Dobrițin, a decis, sĕ se lanseze un apel către tinerimea nemaghiară din patriă, ca sĕ între și acésta în legăturile maghiare, ér presidiul alianței a și espedat acum acest apel.

In apelul publicat mai jos, vedem, că tinerimea maghiară, pe lângă tótă diplomația stilisării, recunósce esistența unei tinerimĭ nemaghiare în patriă, cel puțin întru cât vede necesitatea ca acéstă tinerime sĕ conlucre cu tinerimea maghiară pentru viitórea gloriă și strălucire a „statului național maghiar", vedem, că alianța studenților maghiarĭ recunósce, că tinerimea maghiară își are sentimentele sale deosebite și caracter deosebit de rassă, o recunósce cel puțin în momentul când o invită sĕ vină și, dând mâna cu studențimea maghiară, sĕ-și jertféscă de fapt individualitatea sa propriă națională pe altarul unității naționale maghiare.

Acesta este spiritul, care transpiră din apelul maghiar. Este el un spirit nou, orĭ este tot spiritul cel vechiŭ îmbrăcat în haina ademenitóre a conciliațiunei?

Nu cercetăm décă sunt orĭ nu sincere aceste note, și întru cât sunt ele espresiunea unei necesitățĭ.

Luăm act numai de tendența apelului și ne punem întrebarea: la ce ținută sĕ povĕțuim tinerimea nóstră față de apelul sirenic al tinerilor maghiarĭ, căcĭ este datorința nóstră necontestabilă de a urmărĭ cu inimă iubitóre toțĭ pașii tinerimeĭ nóstre și a-i sta întru ajutor în fiă-care moment mai grav cu sfatul și esperiența nóstră.

Un singur sfat putem da în situațiunea ue față tinerimei nóstre:

Sĕ se abstină și mai departe, precum s'a abstinut și păn'acum și sĕ nu dée ascultare apelului maghiar, ci sĕ continue a sta și în viitor departe de cercurile maghiare, fiind-că, pe lângă tótă blândețea stilisăriĭ apelului maghiar, în societatea maghiară tinerimea nóstră numai umilire și tendințe pentru desfiirea ei națională și morală va afla.

Este irelevant, décă sinceră e stilisarea apelului maghiar séu nu, fiind-că spiritul din societatea tinerimei maghiare nu dela acésta depinde, ci dela spiritul întregei societățĭ maghiare. Er până când marea societate maghiară este condusă de spiritul netoleranței și al esclusivismului de rassă, care se manifestă astădĭ pe tóte terenele vieții publice și private, până atuncĭ tinerimea maghiară, și décă ar voi, nu se póte emancipa de sub acest spirit, și păn' atuncĭ tinerimea nóstră, consciă de demnitatea sa națională și de aspirațiunile sale n'are ce căuta în cercurile maghiare.

Noi nu propagăm ura de rassă, noi nu tindem la desbinarea popórelor, carĭ de secolĭ locuesc împreună pe acest pămênt. Din contră dorința nóstră în totdéuna a fost și este sĕ se curme starea anomală de astădĭ, sĕ se restabiléscă pacea și buna ințelegere între popóre, căcĭ și noi suntem convinșĭ, că numai astfel se póte ridica bunăstarea popórelor acestui stat. Dér pacea și buna ințelegere între noi și rassa, care, precum dice apelul, are consciința supremației sale, numai pe o basă se póte dobêndi și acésta este: *dreptatea, și încrederea rcciprocă.*

O spunem franc, că orĭ cât de seducĕtor ar fi redactate apelurile maghiare, noi Românii n'avem încredere în societatea maghiară, fiind că de când ea a ajuns în fruntea afacerilor statului, în tóte cestiunile carĭ s'au referit la noi a aprobat, aplaudat și ajutat tóte actele de nelealitate și nedreptate comise de guvern față de noi.

Lucreze și stăruiéscă decĭ societatea maghiară înainte de tóte sĕ se restabiléscă dreptatea în țéră, caute prin lealitate și sinceritate sĕ câștige încrederea popórelor ei, décă în adevĕr voesce și doresce sĕ se atingă scopul ideal, despre care vorbesce apelul studenților maghiarĭ. Atuncĭ, dér numai atuncĭ apelurile din sînul societății maghiare vor puté avé un rĕsunet în mijlocul nostru, atuncĭ și numai atuncĭ se póte aștepta ca ele sĕ nu producă în noi temerĭ și nedumerirĭ, când tinerimea maghiară invită tinerimea nóstră la o acțiune comună.

Metropolitul Antim. Diferite și contradicĕtóre scirĭ se lățesc privitor la Metropolitul Românilor din imperiul otoman, Antim. Diarului *„Temps"* din Paris i-se telegraféză cu data 15 Dec. a. c. din Constantinopol:

Patriarchul grec declară, că iradéua, care aprobă firmanul pentru numirea Metropolitului român nu va fi promulgată nicĭ-odată.

Metropolitul român Antim va fi citat înaintea unei comisiunĭ presidată de Metropolitul Eraclie. Comisiunea acésta va pronunța probabil excomunicarea sa.

Sultanul *n'a acordat până acum decât 15 burse studenților românĭ supușĭ otomanĭ.*

„Neue fr. Presse" primesce tot din Constantinopol cu data 16 Dec. următórea depeșă:

O scrisóre a patriarchatului, adresată ministrului cultelor, și în care se accentuéză asupra faptului, că *Românii otomanĭ nu au comunicat încă niciodată direct patriarchatului dorințele lor, e considerată ca un semn al dorinței de a intra în tratărĭ.*

„Agenția Română" comunică următórea depeșă dela Constantinopol cu data 18 Dec.:

Monseniorul Antim a adresat ministrului cultelor o declarație dicênd, că *doresce sĕ nu mai depindă de patriarchul ecumenic, ci numai de ministeriul cultelor* și sĕ fiă recunoscut metropolit al Românilor din imperiul otoman.

Kyr Cilibidake. Foile bucurescene ne spun, că faimosul apĕrător al sentinței de caterisire, ce-a fost pronunțat'o Sfântul Sinod din România în contra fostului Metropolit-Primat, al doilea Cilibidakepoleos, că-

---

FOILETONUL „GAZ. TRANS."

„Cartea négră".

Unde dai și unde crépă.
Prov. român.

Rĕspuns la „Cartea négră" (A „fekete könyv") scrisă de br. Stefan Kemeny junior în 1849, și publicată de Hentaler Jozsef în numerii 121—131 din Mai 1895 ai lui „Magyarország" din Budapesta.

De **Axentie Severu.**

24) (Urmare).

Cum-că ómeneii lui Iancu ar fi omorît 60 de Maghiarĭ la Cucerdea, nu e adevĕrat pentru-că prefectura lui, precum și a lui Balinth, nu s'a estins peste scaunul Arieșului, și décă în adevĕr s'a intêmplat acea măcelărire, Iancu nu póte fi inculpat. Eră pentru cei 200, pe carĭ scrie, că i-ar fi măcelărit ómenii lui Mikás la Grind, décă e adevĕrat — ceea, ce eu acum aud prima-dată — nu el, ci oficerul Rörich trebue inculpat, pentru-că acesta era comandant militar și Mikás era numai administrator civil.

Peste tot, putem fi mândri și mulțămițĭ, că orĭ-cât se svîrcolesc adversarii noștri sĕ ne înegréscă și presente de barbarii, sĕlbaticĭ, crudelĭ și criminalĭ înaintea lumei și istoriei, până acum în decurs de 48 anĭ, nu a succes nicĭ celui mai inverșunat scriitor de-ai lor, afară de casul lui Teoc Thodor dela Câmpenĭ, — care a dat poruncă sĕ împușce pe cei 3 dela Roșia, Abrud și Cerbu, cu carĭ avea un proces — alt cas nu pot arăta, unde un prefect, tribun séu căpitan sĕ fi dat anume ordin de spêndurat, împușcat, măcelărit, incendiat séu prădat, — cum au dat și făcut comandanții și marii proprietarĭ ai lor, ale căror nume și fapte, fiind destul de negre nu vrem sĕ le mai înegrim și aicĭ.

Nu e adevĕrat, că pe Buteanu l'ar fi judecat și sentențiat un județ marțial în Halmagiu, ci precum arată raportul Iancului și Memoriile lui Moldovan, și precum sciu și eu, care am luat parte la ridicarea monumentului lui în 1868 la Gurahonț — l'a spêndurat Hatvani de-o salcă fără nicĭ o întrebare și judecată, ci numai ca sĕ-l despóiă de galbenii, ce-i avea la sine;*) și sĕ nu arate cum-va lui Kossuth cele petrecute în Abrud, cum scrie despre acésta Szilágyi Farkas la pag. 356 din „N.-Enyed Pusztulása".

Câtă diferență între majorul maghiar Hatvani și „conducĕtorul de bandițĭ Axentie", care între alte multe fapte de umanitate, în 29 Iunie 1849, după ce cu ajutorul ómenilor lui Iancu bătù și gonì pe majorul Kovats din Auraria, — după ce dete ordine strajnice, ca ómenii sĕi se stîngă focul, care cu ocasiunea acésta se aprinsese a doua-óra în Auraria — se repedì prin o plóiă torențială pe Valea-morilor, pe o întunecime de nu-țĭ vedeai mâna, și scăpă cu pericolul vieții sale viéța lui Lukats bogatul cu consórta și două fete ale lui, pe carĭ Buciumanii le duceau ca sĕ le măcelăréscă afară de sat! Câtă diferență între Hatvani, care a ordinat sĕ spândure pe Buteanu, ca sĕ-i ia cele 200 de galbinĭ, ce-i câștigase ca advocat în timp de 2 anĭ la Abrud, și Axentie Severu, care aflând, că niscai Românĭ, arând cu plugul în grădina lui Kein la Zlagna, au găsit un coférel legat în fier cu 5000 fl. în talerĭ și sfanțĭ, și după ce se constată, că acei banĭ erau ai apotecarului Kein, i-a trimis la Câmpenĭ în păstrare la Iancu, pentru-că în Auraria, unde veneau, des insurgențiĭ; nu era în siguritate.

Asemenea fapte, nu am audit séu cetit, sĕ fi făcut vre-un comandant orĭ căpitan maghiar. Și totușĭ ei sunt presintațĭ ca eroi și noi trântițĭ și tĕvălițĭ în tină și noroiŭ ca hoțĭ, tâlharĭ și bandițĭ!

(Va urma).

*) Se dice, că Buteanu cu Hatvani au fost conșcolarĭ, și că au jucat séra, după a doua gónă din Abrud, cărțĭ amêndoi, în care joc Buteanu câștigă 40—50 galbinĭ dela Hatvani, — destul motiv, ca a doua di sĕ-l pună de Salcă.

ugĕrul Mangra, care a fost până de curênd colaborator eclariastic la „Voința Natională“, a plecat acasă la Arad. Curmându-i-se pe neașteptate misiunea, ce-o avea, sĕ legitimeze greșelile comise de Sf. Sinod, se 'nțelege, că nu mai era pe cine sĕ canonéscă cu „studii de drept canonic“, prin carĭ sĕ preamăréscă caterisirea. Firesce, că n'a mai avut ce căuta în Bucurescĭ, după ce însu-șĭ Sf. Sinod a anulat sentința de caterisire și a declarat astfel cu totul superflue opintirile călugĕrului.

De bine ce au scăpat frații noștri de dincolo de acest canonist, diarele lor ne anunță acum, că el s'a întors acasă cu scop, de-a scóte vechia „Tribună“, ca sĕ-șĭ încerce aicĭ la noi norocul, ce l'a părăsit dincolo ca mare „canonist“ și adorator al caterisirilor. Ni-se spune, că a adus cu sine și pe un colaborator al sorei mai micĭ a „Voinței“ a rĕposatei „Gazeta“ pe Russu-Șirianu, cu care împreună are misiunea sĕ facă acum politica Românilor dela noi, după-ce Kyr Cilibidake Mangra a buclarisit'o așa de mult cu politica ce a făcut'o în România în favorul caterisitorilor Metropolitului Ghenadie.

Producțiunea Arlechinilor și a lui Faganapa se va reîncepe așadér la Arad, unde s'a strămutat deocamdată têrgul.

Absolutismul unguresc.

Bartha Miklos publică în „Magyarország“ dela 20 Dec. n. un articul de fond asupra situațiunei de adĭ în Ungaria. Articulul îl termină cu următórele constatărĭ caracteristice:

Fost'a óre posibil vre-odată, ca națiunea, fiă prin alegere fiă în parlament, sĕ schimbe sistemul, orĭ sĕ restórne vre-un guvern? — Nu. Ci coróna... după cum îĭ convine și tractéză cu guvernele, ca și cu nesce funcționarĭ privațĭ. Póte sĕ le priméscă, pote sĕ le dimisioneze fără motiv și parlamentul nicĭ-odată n'a fost învrednicit de-a fi informat măcar asupra motivelor hotărîrei corónei. Lonyay, Bitto, Tisza, Weckerle au avut mare majoritate când au cădut. Nicĭ pe contele Szapary nu parlamentul l-a rĕsturnat, ci o lovitură de stat da partidă. Óre guvernul lui Banffy nu este o urmare naturală a acestor stărĭ de lucrurĭ?

Cine va dice, că acésta este libertate constituțională? Cine va cuteza sĕ afirme, că voința publică națională are o influență seriósă asupra legislațiunei și a guvernărei? Sĕ fim în clar odată cu cestiunea acésta. S'o spunem fără șovăirea, că *în Ungaria nu esistă viéță constituțională.* Pentru ce s'o mai înfrumțesăm acésta, când înfrumsețarea este o minciună. Deși suntem slugĭ, dér cel puțin sĕ spunem adevĕrul, pe cât timp ne este iertat a-l spune. Acéstă parte a libertății póte nicĭ nu va fi atacată, deórece efectul armelor nóstre se póte paralisa cu simbriașĭ, ér ascuțișul lor nu-l simte Banffy, deórece nervii lui nu simt durere de rane morale.

Situațiunea nóstră este acésta: Dece mii de ómenĭ sunt bine provĕdutĭ cu cele de lipsă. Aceștia fac totul. Pretențiile lor sunt satisfăcute. Dece mii de pumpe (tulumbe) pe apele țĕrei. Dece mii de canalurĭ sugĕtóre în terenul drenagiat. Dece mii de stomacurĭ în marele organism. Dece mii de parasițĭ pe corpul națiunei. A lor este puterea bunul traiŭ, strălucirea, gloria, influința. La disposiția lor stă dreptatea, oficiul, trenul, navigațiunea, banca, orașul, comitatul, mandatul, sciința, pressa, teatrul și temnița. Au făcut sĕ ajungă în mâna lor dreptul de a lucra și sarcina de-a controle. Fac sĕ ajungă în mâna lor tótă slăbiciunea și tótă blăstămația omului. Ei tóte le pot face.

Sĕ nu ne nebunim de cap. Trăim în absolutism“.

Ordine secrete.

Dintre Têrnave, 20 Dec. 1896.

Domnule Redactor! Nouĕle mĕsurĭ de prigonire contra acelor Românĭ aderențĭ ai programului nostru național, carĭ au convocat conferențe electorale cercuale din incidentul Conferenței generale ce era sĕ se țină în Octomvre a. c., și carĭ mĕsurĭ volnice și arbitrare s'au pus deja în practică la *Brașov, Sibiiu* și *Sebeșul-săsesc* — vor fi de bună sémă fructul vr'unui nou ucaz ministerial secret dat de sus dela guvern către slujbașii administrațiunei de prin cercurĭ și comitate*)

Din isvor competent a rĕsuflat și indirect a ajuns și la urechile mele scirea, că guvernul a dat strașnice poruncĭ solgăbiraelor și altor slusbașĭ marĭ și micĭ din fruntea administrațiunei de prin orașe, cercurĭ și comitate, *sĕ urmăréscă cu cea mai neadormită atențiune orĭ-ce mișcare a acelor bărbațĭ Românĭ, carĭ fac parte din comitetele cluburilor române electorale.* Décă s'ar întêmpla, ca fiă mai curênd, fiă mai târdiu aceștĭ membri ai cluburilor române electorale sĕ vrea a convoca *orĭ-ce fel de adunare publică cu caracter politic* și în deosebĭ *cu tendința partidului național român,* **s'o suprime prin necondiționată oprire.**

Las la buna D-Vóstră chibzuire comentarea acestei scirĭ, din parte-mĭ adăugând numai următórea citațiune potrivită dintr'un articul al foii „Magyarország“ dela 16 Decemvre:

„Pentru omul independent, statul este *o uriașă temniță.* Orĭ încătrău pășescĭ, *recele fier al puterii de stat îțĭ atinge membrele.* Numai acelora le merge bine, *carĭ s'au degradat la sclavism*“.

— *h* —

Apelul tinerimei maghiare.

Étă, în traducere, apelul tinerimei maghiare către tinerimea celorlalte naționalitățĭ, despre care apel vorbim în articulul nostru din fruntea foii:

„*Iubițĭ frațĭ!*

„Astfel ne adresăm către voi noi, representanții tinerimei maghiare, presidiul „Alianței regnicolare a studenților maghiarĭ“ („Országos Magyar Diákszövetség“), când vĕ rugăm, ca sĕ pășițĭ în mijlocul nostru.

„Cu drept cuvînt putem s'o dicem asta, și o șĭ accentuăm cu sinceră iubire, căcĭ dóră suntem fiiĭ aceluiașĭ stat, avisațĭ la apĕrarea împrumutată a aceleeașĭ patrie.

„Când s'a născut ideia „Alianței regnicolare a studenților ungarĭ“, scopul principal al ei a fost, ca sĕ unéscă pe toțĭ tinerii sođĭ de carieră din patriă, fără deosebire de religiă, de rassă și de naționalitate, ca civii școlelor superióre unguresci sĕ se cunóscă, sĕ se înțelégă unii pe alții, ca astfel *sĕ pregătéscă idealul tinerei generațiunĭ maghiare: o națiune, care se însuflețesce, se înflăcăréză pentru același lucru.*

„Acest scop nobil l'am avut înaintea ochilor, și de acéstă nobilă intențiune suntem condușĭ, când, credincioșĭ însărcinărei ce ni-s'a dat din partea congresului studenților dela Kecskemét, vĕ rugăm pe voi, cetățenii de rassă nemaghiară, de limbă nemaghiară ai patriei maghiare, ca sĕ întrațĭ în Alianța studenților maghiarĭ.

„Sĕ nu cugetațĭ, că acest pas ar fi o tragere pe sfóră a sentimentelor vóstre, cu scop de-a le duce pe drumurĭ false și rĕtăcite, séu că ar avé scopul lipsit de sinceritate și lealitate al unui inimic, care vré sĕ vĕ prindă în cursă, — dér nicĭ aceea sĕ n'o gândițĭ, că acest pas al nostru ar avé tendința de-a vĕ lingusi și a vĕ câștiga, provenită din consciința slăbirei puterei supremației nóstre de rassă, séu din o nesiguranță în viitorul acestei supremații! Nu! Cuvêntul nostru este rugarea leală, sinceră și adresată direct din partea tinerilor de rassă maghiară ai patriei maghiare către voi, tinerimea de rassă nemaghiară a patriei maghiare, ca unițĭ în iubirea împrumutată către patria comună sĕ lucrăm în pace pentru înflorirea patriei, și tot-odată pentru binele fiăcărei rasse în special.

„Căcĭ așa scim, că tăria naționalităților, carĭ constitue acéstă patriă, este tăria patriei maghiare. Și voi, iubițĭ frațĭ, trebue s'o vedețĭ bine acésta, și sĕ vĕ unițĭ cu noi, ca în loc de-a ne lupta fără folos între noi, sĕ ne ajutăm unii pe alții cu mijlóce culturale, și propășind în cultură sĕ putem lucra împreună pentru avêntul spiritual și material al tuturor popórelor din patriă.

„Acesta este un scop ideal pentru noi și deși póte el nu va puté fi realisat cu totul într'un scurt șir de anĭ, dér fițĭ și voi pĕtrunșĭ tot atât de mult ca și noi de acel gând mare, că este problema tinerilor națiunei, de a pregăti spiritul public mai unitar al națiunei maghiare.

„Sĕ ne unéscă pe toțĭ iubirea către patria comună, stima împrumutată și sentimentul, că față cu inimiul dinafară suntem. avisațĭ unii la alții.

„Noi vĕ întidem mâna de prieten, frunte senină și inimă deschisă, și credem că voi și pe lângă accentuarea caracterului vostru de rassă, sunteți în adevĕr sincerĭ credincioșĭ ai unității patriei comune, ai individibilității ei, și că nu vețĭ respinge acéstă déptă frățéscă.

„Sĕ pășim cu toții pe aceeașĭ cale, pe calea ce duce la înflorirea patriei comune! Arătațĭ, că una simțițĭ, una gândițĭ cu noi; fiă prima dovadă despre acésta faptul, că întrațĭ în „Országos Magyar Diákszövetség“. Ințelegeți-vĕ între voi și declarațĭ, că vĕ alăturațĭ la noi.

„Credem, că Dumnedeu nu ne va părăsi în căile nóstre comune.

„In numele „Alianței regnicolare a studenților maghiarĭ“.

„Budapesta, 15 Dec. 1896.

Herczegh Bela,
președinte“.

*) Așa este. In sentința, ce s'a dat de poliția din loc contra proprietarului fóiei nóstre, se spune apriat, că urmărirea e pusă la cale de-o nouă ordinațiune a ministrului de interne nr. reservat 1211 dela 25 Noemvre a. c. — *Red.*

SCIRILE DILEI.

— 9 (21) Decemvre

Onomastica episcopului Popea, cum spune „Fóia Diecesană“, a fost serbată și de astă-dată la Caransebeș cu solemnitatea cuvenită. In preséra serbătorei S.-lui Nicolae P. S. Sa a primit felicitările tinerimei dela institutul teologic-pedagogic, în numele căreia a vorbit clericul Coriolan *Zuiac,* ér P. S. Sa a rĕspuns punĕnd la inima tinerimei împlinirea conscientiósă a datorințelor sale. Corul elevilor a esecutat cu ocasiunea acésta mai multe cântărĭ sub conducerea d-lui profesor A. Sequens. In diua următóre, după eșirea din biserică, P. S. Sa a primit felicitările membrilor Consistoriului, a corpului profesoral și a altor corporațiunĭ și persóne singuratice de distincțiune.

—o—

Mare nenorocire la minele dela Reșița. O telegramă din Reșița anunță, că în séra dilei de 18 Decemvre n. c. s'a întêmplat la minele de-acolo o mare nenorocire. In urma unei explosiunĭ a isbucnit un foc într'una din galeriile suterane într'un timp când se aflau înlăîntru 268 de muncitorĭ, în cea mai mare parte ómenĭ cu familiă. Până în diminéța dilei următóre au fost scoșĭ din mine *11 morțĭ și 12 greu rănițĭ, ér despre 59 de muncitorĭ nu se scie încă până în acel moment unde sunt și ce s'a întêmplat cu ei.* Se lucréză cu mare încordare pentru mântuirea celor rĕmașĭ în mine, dér find-că până în diminéța de 19 Decemvre focul nu se stînsese, stăruințele pentru salvarea nenorociților nu putură duce la nicĭ un resultat.

—o—

Pentru congresul național-bisericesc au fost aleșĭ din diecesa Caransebeșului următorii deputațĭ preoțescĭ: 1) în cercul Caransebeș: părintele archimandrit Filaret Musta; 2) în cercul Lugoș: Dr. George Popoviciu, protopresbiter; 3) în cercul Făget: Sebastian Olariu, protopresbiter; 4) în cercul Jebel: Dr. Traian Badescu, protodiacon, secretar consist.; 5) în cercul Ciacova: Ioan Pinciu, protopresbiter; 6) în cercul Vêrșĕț: Andreiu Ghidiu, protopresbiterul Caransebeșului; 7) în cercul Petroviselo: Trifon Miclea, propresbiter; 8) în cercul Iam: Filip Adam, protobresbiter; 9) în cercul Oravița: Al. Popoviciu, protopresbiter; 10) în cercul Mehadia: Mihail Popoviciu, protopresbiter.

—o—

Memoriele lui Baratieri. Deja am anunțat, că generalul Baratieri are de scop a da publicității o carte despre resbelul din Abissinia. Tótă lumea aștepta sĕ apară acea carte, deóre-ce se presupunea, că vor eși multe lucrurĭ la ivélă, până acum necunoscute. Acum însĕ generalul și-a schimbat părerea și cartea nu se va publica până după mórtea lui.

—o—

Elvira și Folchi. Telegramele, ce sosesc din America susțin scirea, că Elvira și Folchi se află deja în America-nordică. Fericita părechiă amoresată, după cum se scrie, se luptă deja cu lipse materiale. Banii ce i-a căpĕtat principesa Elvira pe giuvăericalele luate de acasă s'au cheltuit. Principesa a scris mai multor cunoscuțĭ și prietinĭ din Roma, — între alții scrise și principelui Massimo, — pe carĭ princesa îi rógă sĕ-i trimită numai atâțĭ banĭ, ca sĕ-șĭ pótă asigura o esistență modestă.

—o—

Biserică jăfuită. In nóptea de 16 Dec. n. c. nisce hoțĭ au întrat în biserica rom.-cat din Radna-Lipova, de unde au furat aprópe tóte sculele prețióse. Se crede, că hoții au întrat în biserică prin ferestrile turnului, lăsându-se în jos pe funiile clopotelor. Acésta se conchide și de-acolo, că funiile s'au găsit în diminéța următóre legate tot odurĭ, ca astfel hoții mai ușor sĕ se pótă sui și slobodi pe ele.

—o—

Logodnă. D-l *Ioan Bogdan,* profesor universitar s'a legodit cu d-șóra *Măriora Colțescu* în Bucurescĭ. — Felicitările nóstre!

—o—

Călindarul Plugarului pe anul 1897 este cel mai mare și cel mai eftin între călindarele românescĭ apărute până acum. Conține *11 cóle de tipar.* Numai partea literară și economică conține vre-o 80 pagine format mare și tipar compres garmond. In text se află și câte-va ilustrațiunĭ frumóse. Un esemplar costă numai 25 cr. De vêndare la Tipografia „A. Mureșianu“ în Brașov.

—o—

Scirĭ mĕrunte din România. Vinerĭ séra a sosit în Bucurescĭ noul Metropolit-Primat I. P. S. Sa *Iosif Gheorghian.* Inaltul Prelat a fost întîmpinat la „Pantelimon“ de ministrul de culte și de membrii Sf. Sinod. El a descins la Metropoliă.

— Fostul Metropolit-Primat P. S. Sa Archiereul *Ghenade* va merge pe la finea sĕptămânei în Bucurescĭ pentru a arangia afacerile particulare. Apoi se va stabili la Sinaia, ér la primă-vără va întreprinde o călĕtoriă mai lungă prin Egipt, Arabia și Palestina.

— Noul Metropolit catolic din România, Monseniorul *Hornstein* a sosit erĭ în Bucurescĭ. Eminența Sa va fi instalat în Scaun Vinerea viitóre, întâia di a Crăciunului catolic.

— Erĭ d. a. la órele 2 s'a întrunit în adunare generală secțiunea Bucurescĭ a *Ligei* culturale.

— Fostul ministru plenipotențiar român la Paris, d-l *Ioan Lahovari,* fù decorat de către președintele Republicei francese cu marea cruce a Legiunei de onóre.

— In diua de Sf. Nicolae s'a dat la „Dacia“ în Bucurescĭ un banchet poporal al clubului liberal democrat în onórea șefului sĕu, a d-lui Nicolae *Fleva.*

— Directorul general al poștelor și telegrafelor din *Iaponia* a sosit în Bucurescĭ pentru a încheia cu statul român o convențiă telegrafo-postală.

A doua conferență publică.

Marele numĕr de ascultătorĭ, carĭ au sistat la conferența de erĭ a d-lui profeor Dr. *Valeriu Branisce*, este o dovadă de ˈiul interes, cu care publicul nostru întimpină aceste conferențe. Marea sală a gimnasiului român era aprópe plină, damele u deosebire erau representate în numĕr nare. Galeria era de-asemenea ocupată de tudențĭ.

Tema, ce și-o alese conferențiarul pentru acéstă prelegere, era de natură abtractă și nicĭdecum ușor de tractat. Ne vorbi despre *„formarea mitului pe basa principiului asociării de idei“*. Modul cum conferențiarul sciù sĕ-șĭ desvólte delicata temă, claritatea espunerei ideilor, întrețesute icĭ-colo cu esemple vii culese din însă-șĭ viața sufletéscă a omului: tóte acestea au făcut, ca sĕ-șĭ pótă deslega problema cu succes, fiind ascultat dela început până la sfîrșit cu atențiune încordată.

D-l Dr. Branisce își începù conferența prin cetirea legendei mitice *„Sórele și luna“* din colecțiunea lui Teodorescu și, analisând elementele mitice ale acestei legende, indică cele trei isvóre ale formării mitului: mitul, ca germene al sciințelor naturale la omul primitiv, mitul ca esplicare a tropilor întunecațĭ în consciința omului primitiv, și mitul ca resultat al etimologisării poporale.

In continuare tractéză mai pe larg isvorul prim al formării mitului, demonstrând, cum omul primitiv însuflețesce întréga natură pe basa principiului asociării de idei; învederéză prin esemple, cum reduce omul primitiv tóte fenomenele naturii la emoțiunĭ și disposițiunĭ sufletescĭ omenescĭ. In conclusiune presentă mitul drept divinisare a naturii, ḑeii drept personificărĭ a fenomenelor din natură, îndestrațĭ cu fire omenéscă în dimensiunĭ mai marĭ, dér după chipul și asemĕnarea omului.

Mai departe arată conferențiarul, cum pórtă mitul în sine timbrul naturii, unde s'a format, și al omului și poporului, la care s'a format. Drept încheiare comentéză, pe basa celor espuse, mitul *„Flórea sórelui“*, analisând elementele mitice și indicând formarea lor.

Terminând, conferențiarul a fost viu și sgomotos aplaudat din partea publicului.

Aflăm, că Dumineca viitóre va prelege d-na Maria *Baiulescu*, ér în cealaltă Dumineca se va încheia seria conferențelor printr'o prelegere a d-lui Dr. V. *Saftu*.

Alegerea și investitura noului Metropolit.

Alegerea și investitura Metropolitului-Primat pentru ca sĕ pótă fi după lege reales Metropolit-Primat P. S. Sa Archiereul Iosif Gheorghianu, care își dĕduse dimisia ca Metropolit, a trebuit sĕ fiă ales mai întâiŭ în scaunul vacant al eparchiei de Roman. Marele colegiu electoral (membrii sf. Sinod, toțĭ senatorii și deputații) a ales Joi după améḑĭ pe P. S. Sa Iosif Gheorghianu episcop de Roman. In ḑ'ua următóre și-a primit investitura din partea M. S. Regelui.

Vinerĭ d. a. s'a întrunit érășĭ marele colegiu, ca sĕ alégă pe noul episcop de Roman pentru a doua óră, Metropolit-Primat.

La apelul nominal au rĕspuns 13 prelațĭ, 89 senatorĭ și 133 deputațĭ. In total 235 membri ai marelui colegiu.

Congresul se constitue sub președința Metropolitului Moldovei, și se procede la vot cu apel nominal.

Resultatul votului a fost: votanțĭ 228, voturĭ albe 29, voturĭ esprimate 199. Au întrunit Iosif Gheorghian 196 voturĭ, Iosif Naniescu 1 vot, episcopul Partenie 2 voturĭ.

*

Voturile albe le-au dat liberalii-democrațĭ (grupul-Fleva). — D l V. Kogălniceanu chiemat la vot rĕspunde: „Eu nu votez Metropolit afurisit de canóne!“ Cerêndu-i-se esplicare, d-l Kogălniceanu ḑise: „Metropolitul Gheorghian a dimisionat, el s'a declarat singur incapabil de a purta cârja archipăstoréscă. Un asemenea Metropolit e afurisit de canóne“. (?) Venind la rênd d-l Vintilă Rosetti declară, că se abstine dela vot, fiind ateu.

In fine după constatarea resultatului votului, episcopul I. Gheorghian este proclamat Metropolit-Primat.

D-l P. S. Aurelian, președintele consiliului, apare apoi la fotoliul prezidențial și mulțumesce Corpurilor legiuitóre pentru concursul pe care l'au dat guvernului în ultimele împrejurărĭ. D-sa se crede în același timp dator a exprima mulțumirile sale tuturor ómenilor de bine, carĭ 'i-au dat mâna, uitând vrăjmășia dintre partide, pentru a resolva cestiunea Metropolitului Ghenadie. Ultimele evenimente au dovedit, ḑice d-l Aurelian, că atuncĭ când e vorba de Biserică și de Patrie, toțĭ Românii au aceleașĭ simțĕminte și lucréză cu rîvnă pentru interesul obștesc. (Aplause).

* *
*

Duminecă la órele 11 și $^1/_2$ s'a făcut cu tótă pompa investitura noului Metropolit-Primat, după-ce „Monit. Of.“ de Sâmbătă a publicat decretul regal, prin care P. S. Sa Iosif Gheorghian, episcop al eparchiei de Roman, este întărit în scaunul de Metropolit-Primat al Ungro-Vlachiei, Esarch al Plaiurilor, Primat al României și președinte al sf. Sinod.

Cortegiul a pornit dela s-ta Metropoliă în ordinea următóre: 1) Prefectul Poliției, 2) douĕ plutóne de cavaleriă, 3) protoierei, 4) trăsura regală cu Metropolitul-Primat, 5) alte douĕ plutóne de cavaleriă. La drépta și la stênga trăsurei călărea câte un maior.

La intrarea în curtea palatului garda a eșit, presentând arma și musica militară a intonat spre rugăciune. La scara de onóre a palatului Metropolitul-Primat a fost primit de prefectul palatului și condus de el și de adjutanții regalĭ în salonul de primire.

Anunțându-se sosirea, regele precedat de adjutanții și de prefectul palatului întră în sala tronului și se sue pe tron. Ministrul cultelor conduce pe Metropolitul-Primat în fața tronului. Aicĭ archidiaconul, care ține cârja, îl îmbracă cu mantia, ér ministrul ia cârja și o dă în mână regelui, apoi cetesce diploma. Majestatea Sa încredințéză cârja Metropolitului-Primat, care îi mulțămesce.

După terminarea ceremoniei, la care au asistat miniștri, senatorii, deputații, înaltele curțĭ, primii președințĭ și procurorĭ, secretarii generalĭ și directorii ministerielor, generalii și șefĭ de corpurĭ presențĭ în Bucurescĭ — Metropolitul a fost recondus la Metropoliă în aceeașĭ ordine și cu același ceremonial.

La ușa bisericii s-tei Metropolii, Metropolitul-Primat a fost primit de episcopĭ și archierei și apoi s'a făcut rugăciunea obicinuită.

Reuniunea femeilor române din Brașov în 1895/6.

Brașov, 7 (19) Dec. 1896.

Onorată Redacțiune! Reuniunea femeilor române din loc și-a ținut adunările sale generale în 7, 13 și 21 Noemvre și în 3 Decemvre a. c. Despre cele petrecute în acele adunărĭ îmĭ iau libertatea a vĕ face un mic raport.

Obiectele principale pertractate în prima adunare generală au fost: raportul despre activitatea comitetului în decursul anului administrativ 1895/6, raportul cassei, raportul comisiunei de revisiune a socotelelor și budgetul Reuniunei și al Internatului-Orfelinat pe anul 1896/7.

In raportul prim se arată, că comitetul în anul espirat a ținut 9 ședințe, în carĭ a pertractat 56 de cestiunĭ privitóre la administrarea averii Reuniunei, la promovarea intereselor Internatului-Orfelinat, ce-'l susține, și în genere la tóte îndatoririle, ce sunt impuse de statute comitetului. In specie raportul arată, că comitetul a îngrijit, ca și în anul espirat sĕ se colecteze parale pentru îmbrăcarea fetițelor sĕrace și colectele făcute de D-nele Elena Blebea, Elena Voina, Elena Săbădeanu, Maria Prișcu și Reveica Chicomban au produs un resultat de 348 fl. și 50 cr. din carĭ s'au procurat vestminte pentru 40 de fetițe sĕrace și s'au ajutorat 5 familii scăpătate. Comitetul aduce la cunoscința adunării generale, că adunarea generală a institutului de credit și economii „Albina“ a votat și în anul acesta suma de 200 fl. în folosul Internatului-Orfelinat de fetițe. Comitetul împărtășesce, că suma de 50 fl. depusă cu libel la cassa de păstrare din loc pentru școla de fetițe din Abrud s'a trimis la mânile D-nei Ana Filip, președinta Reuniunei femeilor române de acolo; acéstă sumă a ajuns cifra de 135 fl. și 60 cr. Ce privesce Internatul Reuniunei se constată, că comitetul a avut tótă îngrijirea, ca acéstă instituțiune sĕ corĕspundă umanului scop, pentru care s'a înființat, și anume comitetul a reangajat și pentru anul acesta pe d-ra Maria Bogdan de pedagógă a Internatului. A primit cu mulțumire ofertul marinimos al D-lor Dr. Vasile Saftu și Dr. Valeriu Branisce, ca sĕ dea instrucțiune gratuită elevelor din Internat, cel dintâiŭ din religiune, al doilea din limba și literatura română.

Ce privesce frecuența Internatului-Orfelinat, comitetul constată cu viuă plăcere, că acéstă instituțiune se află într'o continuă desvoltare și înflorire, fiind frecuentată în anul trecut de 34 eleve, și anume în internat 25 eleve cu plată, 5 bursiere și 7 orfeline în vêrstă dela 6 până la 12 anĭ. Imprejurarea, că elevele aceste sunt în mare numĕr din localitățile cele mai depărtate locuite de Românĭ, este o dovadă viuă de buna reputațiune, ce și-a câștigat'o acéstă instituțiune.

Comitetul mai împărtășesce, că a luat disposițiunĭ, ca și în anul acesta sĕ se colecteze parale pentru îmbrăcarea fetițelor sĕrace, cu scop ca împărțirea hainelor sĕ se sĕvêrșéscă mai de timpuriu, pentru ca sĕrmanele fetițe sĕ benificieze dela începutul iernei de îmbrăcăminte.

O cestiune importantă relevată de comitet în raportul sĕu este modificarea statutelor, și anume comitetul face împărtășirea, că ministeriul de interne a înapoiat statutele Reuniunei pentru a doua-óră modificate, și prin ordinațiunea sa din 23 Maiŭ a. c. cere introducerea mai multor schimbărĭ în statute, dintre carĭ unele sunt de natură a produce o îngreunare în activitatea Reuniunei, decĭ comitetul în raportul sĕu atrage deosebita atențiune a adunării generale asupra acestei importante cestiunĭ, care este pusă ca punct separat la ordinea ḑilei a adunării generale.

In fine raportul comitetului constată mai multe ameliorărĭ, ce-a dispus pentru Internatul-Orfelinat, precum e acordarea unei remunerațiunĭ pentru instructorul de cântărĭ, încuviințarea menajului pentru administratórele Internatului și pentru personalul de serviciu și pe lunile de vară, procurarea de îmbrăcăminte pentru orfelinele și bursierele internatului și încheie propunênd adunării generale, ca acésta sĕ voteze mulțămită tuturor Domnilor și Dómnelor, carĭ prin oferirea de ofrande atât în anul trecut, cât și în anul present i-a făcut comitetului posibil de-a împărți haine la fetițele sĕrace, asemenea sĕ voteze mulțămită protocolară onoratului institut de credit și economii „Albina“ pentru ajutorul de 200 fl. votat pe sama Internatului-Orfelinat; apoi D lui diacon Ión Prișcu, care în anul trecut a făcut un curs gratuit de catechisațiă cu elevele din Internat, în fine D-lor Dr. Vasile Saftu și Dr. Valerie Branisce pentru serviciile, ce le fac în mod gratuit în Internatul Reuniunei.

Acest raport adunarea generală l'a luat la cunoscință aprobătóre și propunerile cuprinse într'ênsele s'au primit.

(Va urma).

Literatură.

A apărut următórele reviste: **Apărătorul Sănătății,** ḑiar bilunar ilustrat, de medicină și higienă poporală, anul VI, nr. 16 conține: Indreptarea stării țeranilor noștri; Realativ la anghina difterică; costume din jud. Muscel și Ilfov; Mĕsurile ce putem a lua pentru a ne apĕra de bólele transmisibile; Sfaturĭ bune pentru îmbrăcat; Gerul și animalele.

Povestea Vorbei an. I nr. 9 conține: Florĭ uscate (sonet) de A. Vlahuță; O reparație de Caragiale; La ce mai cânt (poesie) de Artur Stavri; Atlas de Ioan Gorun; Semnele vremei de Sandu; Joc de cărțĭ (novelă) de Th. Corbu; Epigrame de Ioan Ciubuc; Sirena (novelă) de S. Cujbă; Fără ritm (poesie) de Al. Antemireanu; Epigrame de V. Cioflec; Cu minte (novelă) de A. Rodion; Ilustrație de Never.

„România Musicală“, Nr. 20 dela 1 Decemvre 1896 conține: 1. Teatrul Liric de C. M. Cordoneanu; 2. Cronica teatrală de V. Grigorescu-Elvir; 3. Din Dresda, de V. Ștephănescu; 4 Din Paris, de I. D.; 5. Conferență și concert, din Geneve; 6. Succesul unor artiste române la Viena; 7. Repertor școlar, de P. Dulfu; 8. Teatrul Hugo, de I. Dimitrescu; 9. Din carnetul meu, de V. Grigorescu Elvir; 10. Resultatul unui concurs; 11. Din gazetele strĕine; 12. Una-alta. Apare de douĕ orĭ pe lună, sub direcția d-lui Constantin M. Cordoneanu. In fiă-care lună dă câte un supliment de musică corală. Abonamentul pe an lei 12, pentru elevii de licee și gimnasii, prețul jumĕtate. Redacția și Administrația, Strada Olteni 46, Bucurescĭ.

DIVERSE.

Din viéța cocostârcilor. Un naturalist enaréză următórea istorióră din viéța cocostârcilor. Pe vêrful unei case deja de mulțĭ anĭ își avea cuibul o părechiă de cocostârcĭ, carĭ trăiau în fericire. Bucuria lor familiară a mai fost potențată și prin trei puișorĭ frumoșĭ de cocostârc. In vara trecută odată bărbătușul se întórce rănit acasă la familia sa și, în scurt timp și peri. Familia de cocostârc rĕmase fără cap; mama puișorilor era fórte tristă și o mai neliniștea și lipsa de alimente, pentru-că acum numai ea singură trebuia sĕ îngrijéscă de familia sa. Femeiușca însĕ nu desperă și a contat la bunătatea ómenilor. Cu încredere s'a alăturat mama puișorilor la secerătorii de pe câmp, carĭ cu deosebire femeile, adunau în surțe brósce și când venea vĕduva mamă a puișorilor îi dedeau bróscele. Femeiușca de cocostârc, îndată ce observa, că vre-un lucrător se întórce spre ea, cu pașĭ repeḑĭ se grăbea spre el, la câțĭ-va pașĭ se oprea înaintea binefăcĕtorului ei și se uita spre el cu o privire de recunoscință. Ochii ei agerĭ observau numai decât, décă ceea ce se arunca spre ea era bróscă orĭ pétră. Astfel își putù sĕrmana vĕduvă nutri puișorii până tómna, când emigrà în țĕrĭ mai căldurose. Astă-véră érășĭ a venit femeiușca, dér însoțită de un bărbătuș. Șĭ-au căutat érășĭ vechiul cuib, dér când în apropiere un vênător pușcà un corb, în amintirea femeiușcei, precum se vede, s'au reînoit momentele neplăcute din véra trecută, și femeiușca împreună cu bărbătușul au părăsit acel loc. In viéța socială a cocostârcilor se întêmplă și divorț. Pe casa unui țĕran șĭ-a făcut cuib o părechiă de cocostârcĭ; femeiușca a depus douĕ ouă. Țĕranul a voit sĕ facă o probă, în ascuns a luat un ou din cuib și în locul lui a pus unul de rață. Puii au eșit de-odată din ambele ouă, dér îndată ce observà bărbătușul minunea, se luà la cértă cu femeiușca. Apoi bărbătușul sburà și după un timp scurt se reîntórse la cuib însoțit de alțĭ 10 cocostârcĭ; aceștia cu toții s'au aruncat asupra nevinovatei femeiuscĭ, au bătut'o până ce a căḑut mórtă de pe casă. Puiul de rață asemenea a fost omorît. „Juriul“ după acésta s'a disolvat, sburând care în cătrău.

Originea tetovării. Un învĕțat engles a scris nu demult într'o revistă etnografică despre originea tetovării. Invĕțatul e de părerea, că tetovarea ar proveni din motive religionare. Multe popóre sĕlbatice sunt de credință, că prin tetovare își arată pietatătea față de sfântul, pe care îl adóră. Datina acésta nu estĕ cunoscută numai la popórele sĕlbatice de aḑĭ, ci a fost și la vechii Fenicienĭ, carĭ își purtau tetovate pe brațe insigniile ḑeității lor. In Seelanda nóuă de es. tetovarea o face preotul și acolo este credința, că femeia, care nu vrea sĕ fiă tetovată, după mórte nu are parte de fericirea eternă.

Proprietar: **Dr. Aurel Mureșianu.**
Redactor responsabil: **Gregoriu Maior.**

Cursul la bursa din Viena.

Din 19 Decemvre 1896.

Renta ung. de aur 4%	122.20
Renta de coróne ung. 4% . . .	99.05
Impr. căil. fer. ung. în aur 4½% .	122.40
Impr. căil. fer. ung. în argint 4½%	101.10
Oblig. căil. fer. ung. de ost. I. emis.	120.10
Bonurĭ rurale ungare 4% . . .	97.35
Bonurĭ rurale croate-slavone. . .	97.40
Imprum. ung. cu premii	150.—
Losurĭ pentru reg. Tisei şi Segedin.	137.20
Renta de hârtie austr.	101.30
Renta de argint austr.	101.40
Renta de aur austr.	123.25
Losurĭ din 1860	143.—
Acţii de ale Băncei austro-ungară.	931.—
Acţii de-ale Băncei ung. de credit.	405.50
Acţii de-ale Băncei austr. de credit.	371.25
Napoleondorĭ	9.53½
Mărcĭ imperiale germane . . .	58.92½
London vista	119.95
Paris vista	47.50
Rente de coróne austr. 4%. . .	100.80
Note italiene	45.45

Nr. 896—1896.

PUBLICAŢIUNE.

Pentru **arendarea pe 3 anĭ a locurilor de păşiune de munte în Ruja,** Christianul mare şi mic şi Postovarul **se va ţinea în 27 Decembre a. c. înainte de prânz la 10 óre o licitaţiune publică** în biroul oficiului orăşenesc foresterial.

Preţul de strigare 550 fl. pro an, vadiu 60 fl.

Ofertele scripturistice, prověḑute cu timbru şi vadiu se pot ascerne până la începutul licitaţiunei verbale, după licitaţiune se vor deschide ofertele.

Condiţiunile de oferte şi acele contractuale se pot vedea pănz în 23 a. l. c. înainte de prânḑ dela 7—12 óre în biroul oficiului orăşenesc forestieral.

Braşov, în 14 Decemvre 1896.

Oficiul orăşenesc forestieral.

1141 —2

Sosirea şi plecarea trenurilor în Braşov.

Sosirea trenurilor în Braşov:

I. Dela Pesta la Braşov:

Tr. accelerat: 5 óre 07 m. diminéţa.
Trenul de persóne: 8 óre diminéţa.
Trenul accel.: 2 óre 9 min. după am.
Trenul mixt: 10 óre 25 minute séra.

2. Dela Bucuresci la Braşov:

Trenul accel: 2 óre 18 min. după am.
Trenul mixt: 5 óre 20 m. după améḑĭ.
Trenul de persóne: 9 óre 8 minute séra.
Trenul accel.: 10 óre 19 minute séra.

3. Dela Zĕrnesci la Braşov: (Gara Bartolomeiu.)

Trenul mixt: 7 óre 44 min. diminéţa.
Trenul mixt: 1 óră 29 min. după am.
Trenul mixt: — óre — min. séra.

4. Dela Ch.-Oşorheiu la Braşov.

Trenul de pers.: 8 óre 15 min. dimin.
Trenul de persóne: 1 óră 46 m. d. am.
Trenul mixt: 7 óre 12 min. séra.

5. Dela Sinaia la Braşov*)

Trenul de persóne — óre — m. dim.

Plecarea trenurilor din Braş.

I. Dela Braşov la Pesta

Trenul mixt: 5 óre 8 min. diminéţa.
Trenul accel.: 2 óre 45 min. după am.
Trenul de persóne: 7 óre 43 min. séra.
Tr. accelerat: 0 óre 0 min. séra.

2. Dela Braşov la Bucuresci:

Trenul de pers.: 3 óre 55 min. dimin.
Tr. accelerat: 5 óre 14 m. dimin.
Trenul mixt: 11 óre înainte de améḑĭ.
Trenul accel.: 2 óre 19 min. după am.

3. Dela Braşov la Zĕrnesci. (Gara Bartolomeiu.

Trenul mixt: 8 óre 35 min. diminéţa.
„ „ 4 „ 55 m. după am.
Trenul mixt: — óre — min. dim.

4. Dela Braşov la Ch.-Oşorheiu.

Trenul de persóne: 3 óre 1 după am.
Trenul mixt: 8 óre 50 minute dimin.
Trenul de pers.: 5 óre 20 min. dimin.

5. Dela Braşov la Sinaia*)

Trenul de persóne 0 óre — min. séra

*) Acest tren circuléză numai Joia Duminecă şi la sĕrbătorĭ.

Sz. 9214—1896. tlkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A brassói kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhirré teszi, hogy az „Albina“ takarék- és hitel-intézet „brassói fiók telepe“ végrehajtatónak Metián B. Sora és Metián Traján végrehajtást szenvedő elleni 6000 frt. tőke-követelés és járulék. iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törvényszék (illetve a zernesti kir. jbiróság) területén lévő

1.	a zernesti 1582 sz.	tjkvben	A †	1245	hrsz.	ingatlanra	9 forint,
2.	„	„	„	2073	„	„	37 „
3.	„	„	„	2107	„	„	11 „
4.	„	„	„	2859/3	„	„	16 „
5.	„	„	„	4996	„	„	4 „
6.	„	„	„	5374/3	„	„	9 „
7.	„	„	„	5375/1	„	„	3 „
8.	„	„	„	5535	„	„	4 „
9.	„	„	„	6574	„	„	67 „
10.	„	„	„	6767	„	„	22 „
11.	„	„	„	7230, 7234	„	„	37 „
12.	„	„	„	8239	„	„	57 „
13.	„	„	„	8672/1	„	„	15 „
14.	„	„	„	10241	„	„	42 „
15.	„	„	„	10678/2	„	„	56 „
16.	„	„	„	10739/1	„	„	20 „
17.	„	„	„	11070, 11077	„	„	74 „
18.	„	„	„	6088	„	„	3 „
19.	„	„	„	7917	„	„	17 „
20.	„	„	„	725	„	„	80 „
21.	„	„	„	9820	„	„	9 „
22.	„	„	„	9961	„	„	8 „
23.	„	„	„	12160	„	„	7 „
24.	„	„	„	11534	„	„	17 „
25.	„	„	„	12389	„	„	2 „
26.	„	„	„	12515	„	„	13 „
27.	„	„	„	12279/2	„	„	19 „
28.	„	„	„	1796	„	„	8 „
29.	„	„	„	3182	„	„	4 „
30.	„	„	„	11032	„	„	29 „
31.	„	„	„	11931	„	„	2 „
32.	„	„	„	11969	„	„	14 „
33.	„	„	„	12279/1	„	„	13 „
34.	„	„	„	1102, 1103	„	„	400 „
35.	„	„	„	808, 809	„	„	85 „
36.	„	„	„	1050	„	„	5 „
37.	„	„	„	1104, 1105	„	„	85 „
38.	„	„	„	1867	„	„	20 „
39.	„	„	„	1896, 1897, 1898	„	„	49 „
40.	„	„	„	1961	„	„	28 „
41.	„	„	„	2314, 2315	„	„	52 „
42.	„	„	„	2521	„	„	8 „
43.	„	„	„	2951	„	„	2 „
44.	„	„	„	3380	„	„	6 „
45.	„	„	„	4144, 4240	„	„	4 „
46.	„	„	„	4547	„	„	13 „
47.	„	„	„	5787	„	„	7 „
48.	„	„	„	5796	„	„	11 „
49.	„	„	„	6626	„	„	28 „
50.	„	„	„	6686	„	„	18 „
51.	„	„	„	7169, 7366	„	„	15 „
52.	„	„	„	7571	„	„	16 „
53.	„	„	„	7610	„	„	15 „
54.	„	„	„	8416	„	„	36 „
55.	„	„	„	10065/1	„	„	25 „
56.	„	„	„	10161	„	„	10 „
57.	„	„	„	10274	„	„	10 „
58.	„	„	„	10385	„	„	17 „
59.	„	„	„	13005/1	„	„	6 „
60.	„	„	„	10220	„	„	8 forint-

ban ezennel megállapitott kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1897. évi január hó 19-ik napján d. e.** 9 **órakor** Zernest község házában az árverezési feltételekben megtartandó nyilvános árverésen a megállapitott becsáron alól eladatni nem fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 30%-át készpénzben, vagy az 1881 évi LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számitott és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazság ügyminiszteri rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t. cz. 170. § a értelmében a bánatpénznek a biróságnál előleges elhelyezéséről kiállitott szabályszerü elismervényt átszolgáltatni.

Brassó, 1896 évi December 5-én.

A kir. törvényszék mint telekönyvi hatóság.

1143,1—1. PAP PÉTER, egyes biró.